

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare
a contestatiilor

DECIZIA NR. 143 / 2004
privind solutionarea contestatiei depusa de
Societatea X
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr.340860/27.04.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice a judetului X prin adresa nr.1004/16.04.2004, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.340860/27.04.2004, asupra contestatiei formulata de **Societatea X** .

Obiectul contestatiei il constituie suma totala de **n lei** stabilita prin procesul verbal nr. 1201/23.02.2004 de catre reprezentantii Directiei Control Fiscal 2 X, Biroul de control al gestionarii patrimoniului public si privat al statului din care :

1. - fond de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap 4%;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
2. - redeventa miniera;
 - dobânzi;
 - penalitati 0,5% ;
3. - taxa de exploatare;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
4. - CAS angajator;
 - dobânzi

- penalități 0,5%;
- 5.- fond somaj angajator;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
- 6.- fond sănătate angajator;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
- 7.- contribuție accidente de muncă 0,5 %;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
- 8.- diferența impozit pe venituri din chirii;
 - dobânzi ;
 - penalități 0,5%.

Prin adresa nr.3982/17.05.2004, anexată la dosarul cauzei, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.341007/17.05.2005, **Societatea X** renunță la punctele 1-7 din contestație.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.171 (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că în speta sunt întrunite dispozițiile art.169(1) și art.173(1) b) este legal investită să soluționeze contestația formulată de **Societatea X**.

I. Referitor la suma de reprezentând impozit pe veniturile din chirii, dobânzi și penalitățile aferente, prin contestația formulată **Societatea X** consideră că organele de control nu aveau competența de a aplica prevederile art. 38 alin. (5) din Legea nr. 133/1999, aceasta revenind, conform art. 38 alin. (7) din același act normativ, persoanelor împuternicite ale Agenției Naționale Intreprinderile Mici și Mijlocii și prin urmare nu datorează această sumă înscrisă de reprezentanții Direcției controlului fiscal X în procesul verbal de control nr.1201/23.02.2004.

II. Prin procesul verbal de control nr. 1201/23.02.2004 dressat de organele de control din cadrul Direcției Control Fiscal 2 X, Biroul de control al gestionării patrimoniului public și privat al statului au efectuat prin sondaj verificarea societății pentru :

- obligații la bugetul de stat - pentru perioada 01.07.1999 - 31.12.2003;
- obligații la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru perioada 01.10.2003 -31.12.2003;
- obligații la bugetul asigurărilor sociale de sănătate pentru perioada 01.10.2003 -31.12.2003.

Prin procesul verbal de control nr.1201/23.02.2004 reprezentantii Directiei controlului fiscal X au constatat ca in perioada 2000-2003 **Societatea X** a incheiat un numar de 49 de contracte de inchiriere , concesiune si asociere intrand sub incidenta prevederilor art.38 punctul 5 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii potrivit carora Veniturile realizate in baza contractelor de concesiune , inchiriere sau asociere, in participatiune pentru activele sau spatiile apartinand societatiilor comerciale sau companiilor nationale la care statul este actionar majoritar, precum si regiile autonome se impoziteaza cu 90%.

In aceste conditii organul de control a stabilit in sarcina **Societatii X** o diferenta de impozit. Pentru aceasta diferenta organul de control a calculat dobanzi in suma de si penalitati in cota de 0,5%.

Verificarea consemnata de reprezentantii Directiei controlului fiscal X in procesul verbal de control nr.1201/23.02.2004 s-a efectuat pentru intocmirea raportului asupra naturii si cuantumului obligatiilor bugetare, in vederea eliberarii certificatului de obligatii bugetare stabilindu-se in sarcina societatii obligatii de plata reprezentand debite , dobanzi si penalitati.

III. Avand in vedere constatarile organelor de control, motivatiile formulate de societate, documentele anexate la dosarul cauzei si actele normative invocate atat de societate cat si de organele de control, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma reprezentand:

1. - fond de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap 4%;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
2. - redeventa miniera;
 - dobânzi;
 - penalitati 0,5% ;
3. - taxa de exploatare;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
4. - CAS angajator;
 - dobânzi
 - penalități 0,5%;
5. - fond somaj angajator;
 - dobânzi;
 - penalități 0,5%;
6. - fond sănătate angajator;

- dobânzi;
 - penalități 0,5%;
7. - contribuție accidente de muncă 0,5 %;
- dobânzi;
 - penalități 0,5%;

cauza supusa solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se mai poate investi cu solutionarea contestatiei in conditiile in care societatea a renuntat la contestatia privind aceste capete de cerere.

In fapt, prin adresa nr.3982/17.05.2004, inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr.341007/17.05.2004, anexata la dosarul cauzei, **Societatea X** a precizat ca "renunta" punctele 1-7 din contestatia nr.2129/22.03.2003, formulata impotriva procesului verbal nr.1201/23.02.2004 incheiat de Directia generala a finantelor publice X respectiv la debitele si accesoriile aferente ce intra sub incidenta prevederilor Hotararii Guvernului nr.1525/2003 privind aprobarea Listei agentilor economici care beneficiaza de schema de ajutor de stat prevazuta de art.33 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.87/2003 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2003, precum si a plafoanelor pana la care se acorda ajutorul de stat.

In drept, potrivit art. 172 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala ***“Contestatia poate fi retrasa de contestator pana la solutionarea acesteia. Organul de solutionare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.***

Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului general de depunere a acesteia.”

Avand in vedere cele de mai sus, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor ia act de renuntarea **Societatea X** la contestatia formulata pentru afeste debite. .

2. Cu privire la suma reprezentand impozitul pe veniturile obtinute din inchirieri, dobanzi si penalitati in cota 0,5% , stabilite de organul de control in temeiul Legii nr. 133/1999, *Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor a fost investita sa se pronunte daca organele de control ale Agentiei Nationale de Administrare Fiscala aveau competenta de a*

stabili impozit pe veniturile din chirii in conditiile in care competenta revenea Agentiei nationale pentru intreprinderile mici si mijlocii.

In fapt, prin procesul verbal de control nr.1201/23.02.2004, organele de control ale Directiei controlului fiscal X au constatat ca in perioada 2000-2003, **Societatea X** a obtinut venituri din inchirierea spatiilor. Prin actul de control contestat de societate s-au stabilit ca pentru aceste venituri **Societatea X** datoreaza suma reprezentand impozit pe veniturile din inchirieri, dobanzi si penalitati in cota de 0,5%..

In drept, la Cap. 6 "**Sanctiuni**" art. 38 alin. (5) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii, se precizeaza :

“Veniturile realizate în baza contractelor de concesionare, închiriere sau asociere în participatiune pentru activele sau spatiile aparținând societăților comerciale sau companiilor nationale la care statul este actionar majoritar, precum si regiilor autonome se impozitează cu 90%”.

Se retine inasa ca la art. 38 alin. (7) din acelasi act normativ se precizeaza :

“Constatarea contravențiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de către persoanele împuternicite ale Agentiei Nationale pentru Întreprinderile Mici si Mijlocii”.

Prin urmare, impozitarea cu 90% a veniturilor obtinute de contestatoare reprezinta o sanctiune ce trebuia aplicata de persoane împuternicite ale Agentiei Nationale pentru Întreprinderile Mici si Mijlocii, organele de control ale Ministerului Finantelor Publice neavand competenta de a constata contravențiile si de a aplica sanctiunile prevazute de Legea nr. 133/1999.

Avand in vedere cele de mai sus urmeaza a se anula masura privind plata impozitului pe veniturile obtinute din inchirieri, dobanzi si penalitati in cota de 0,5% .

Totodata, aceste constatari vor fi transmise de catre organele de control, spre valorificare, Agentiei nationale pentru intreprinderile mici si mijlocii.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.7, art.172 si art.173 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se:

DECIDE:

1. Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor ia act de renuntarea partiala de catre **Societatea X** la contestatia formulata impotriva Procesului verbal nr.1201/23.02.2004 incheiat de Directia controlului fiscal X.

2. Anularea masurii privind suma din procesul verbal nr.1201/23.02.2004 incheiat de catre organele de control ale Directiei controlului fiscal X, referitoare la plata impozitului pe veniturile obtinute de catre **Societatea X** din inchirieri, dobanzi si penalitati in cota de 0,5%, urmand ca organele de control sa transmita constatările referitoare la veniturile obtinute din inchirieri, spre valorificare, Agentiei nationale pentru intreprinderile mici si mijlocii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel T, in termen de 30 de zile de la data comunicării.